

Официален вестник

на Европейския съюз

C 141

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
18 май 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2013/C 141/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 129, 4.5.2013 г.	1
Съд		
2013/C 141/02	Полагане на клетва от нов член на Общия съд	2
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2013/C 141/03	Дело C-32/11: Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Унгария) — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., правопреемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft./ Gazdasági Versenyhivatal (Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Двустранни споразумения, сключени между застрахователно дружество и определени автомобилни сервизи във връзка с цената на час за ремонтни услуги — Увеличени цени в зависимост от броя застрахователни договори, сключени чрез тези сервизи, действащи в качеството на посредници в полза на застрахователното дружество — Понятието „споразумение, което има за своя цел ограничаването на конкуренцията“)	3

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2013/C 141/04	Дело C-108/11: Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — ДДС — Намалена ставка — Доставки на хрътки и коне, които не са предназначени за приготвяне или производство на храни за употреба от човека или от животни; наемане на коне и услуги по осеменяване — Директива 2006/112/ЕО — Нарушение на членове 96 и 98 във връзка с приложение III, и на член 110)	3
2013/C 141/05	Дело C-216/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 92/12/ЕИО — Акцизи — Тютюневи изделия, придобити в една държава членка и превозени в друга държава членка — Изключително количествени критерии за преценка — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения върху вноса)	4
2013/C 141/06	Дело C-276/11 P: Решение на Съда (десети състав) от 14 март 2013 г. — Viega GmbH & Co. KG/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картел — Сектор на фитингите от мед и медни сплави — Фитинги за запояване и пресфитинги — Събиране и преценка на доказателствата — Право на съдебно изслушване — Задължение за мотивиране — Принцип на пропорционалност)	4
2013/C 141/07	Дело C-415/11: Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona — Испания) — Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyasaixa) (Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Договор за ипотечен кредит — Производство по принудително изпълнение върху ипотекиран имот — Правомощия на националния съд в исковото производство — Неравноправни клаузи — Критерии за преценка)	5
2013/C 141/08	Дело C-419/11: Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Městský soud v Praze — Чешка република) — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter (Регламент № 44/2001 — Съдебна компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Член 5, точка 1, буква а) и член 15, параграф 1 — Понятия „дела, свързани с договор“ и „договор, сключен от лице потребител“ — Запис на заповед — Поръчителство — Гарантиране по кредитно споразумение)	6
2013/C 141/09	Дело C-420/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Autriche) — Jutta Leth/Republik Österreich, Land Niederösterreich (Околна среда — Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Разрешение за осъществяване на такъв проект без съответна оценка — Цели на тази оценка — Условия, при изпълнението на които възниква право на обезщетение — Включване или не на защитата на частноправните субекти срещу имуществени вреди)	6
2013/C 141/10	Дело C-527/11: Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 213, 214 и 273 — Идентифициране на данъчнозадължените лица по ДДС — Отказ за предоставяне на идентификационен номер по ДДС с мотива, че данъчнозадълженото лице не разполага с материални, технически и финансови средства за упражняване на декларираната икономическа дейност — Законосъобразност — Борба срещу данъчните измами — Принцип на пропорционалност)	7

2013/C 141/11	Дело С-545/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Германия) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree (Обща селскостопанска политика — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 7, параграфи 1 и 2 — Модуляция на директните плащания, предоставяни на земеделските стопани — Допълнително намаление на сумите на директните плащания — Валидност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Принцип на недопускане на дискриминация)	7
2013/C 141/12	Дело С-289/12 Р: Жалба, подадена на 8 юни 2012 г. от Zdeněk Altner срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 23 март 2012 г. по дело Т-535/11, Altner/Комисия	8
2013/C 141/13	Дело С-33/13: Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Полша) на 22 януари 2013 г. — Marcin Jagiełło/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	8
2013/C 141/14	Дело С-34/13: Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 23 януари 2013 г. — Monika Kušionová/SMART Capital, a.s.	9
2013/C 141/15	Дело С-38/13: Преюдициално запитване, отправено от Sąd Rejonowy w Białymstoku (Полша) на 25 януари 2013 г. — Małgorzata Nierodzik/Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu	9
2013/C 141/16	Дело С-49/13: Преюдициално запитване, отправено от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) на 29 януари 2013 г. — MF 7 a.s./MAFRA a.s.	10
2013/C 141/17	Дело С-51/13: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия) на 31 януари 2013 г. — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV/Hubertus Wilhelmus van Leeuwen	10
2013/C 141/18	Дело С-53/13: Преюдициално запитване, отправено от Krajský soud v Ostravě (Чешка република) на 30 януари 2013 г. — Strojírny Prostějov, a.s./Odvolací finanční ředitelství	11
2013/C 141/19	Дело С-60/13: Иск, предявен на 4 февруари 2013 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	11
2013/C 141/20	Дело С-61/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Alba Forni/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	11
2013/C 141/21	Дело С-62/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Immacolata Racca/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	12

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2013/C 141/22	Дело C-63/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Fortuna Russo/Comune di Napoli	13
2013/C 141/23	Дело C-72/13: Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 11 февруари 2013 г. — Gmina Wrocław/Minister Finansów	14
2013/C 141/24	Дело C-87/13: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 21 февруари 2013 г. — Staatssecretaris van Financiën/X	14
2013/C 141/25	Дело C-99/13: Преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle (Белгия) на 28 февруари 2013 г. — Guy Kleynen/Conseil des ministres	14
2013/C 141/26	Дело C-106/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 4 март 2013 г. — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale/Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza	15
2013/C 141/27	Дело C-108/13: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 6 март 2013 г. — Société Mac GmbH/Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	15
2013/C 141/28	Дело C-122/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Firenze (Италия) на 15 март 2013 г. — Paola C/Presidenza del Consiglio dei Ministri	15
2013/C 141/29	Дело C-134/13: Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 18 март 2013 г. — Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	16
2013/C 141/30	Дело C-141/13 P: Жалба, подадена на 20 март 2013 г. от Reber Holding GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 17 януари 2013 г. по дело T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	16
Общ съд		
2013/C 141/31	Дело T-422/12: Определение на Общия съд от 20 февруари 2013 г. — Kappa Filter Systems/СХВП (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS) (Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Просрочие — Липса на случайно събитие — Явна недопустимост)	18

2013/C 141/32	Дело T-462/12 R: Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — Pilkington Group/Комисия (Обезпечително производство — Конкуренция — Публикуване на решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отхвърляне на искането за поверително третиране на информация, за която се твърди, че попада в обхвата на търговската тайна — Молба за постановяване на временни мерки — Неотложност — Fumus boni juris — Претегляне на интереси) 18	18
2013/C 141/33	Дело T-552/12 R: Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — North Drilling/Съвет (Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран — Замразяване на средства и икономически ресурси — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност — Претегляне на интереси) 19	19
2013/C 141/34	Дело T-4/13 R: Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — Communicaid Group/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Услуги във връзка с езиково обучение — Отхвърляне на оферта на оферент — Молба за спиране на изпълнението и за временни мерки — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност) 19	19
2013/C 141/35	Дело T-98/13: Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — СМТ/СХВП — Camomilla (Camomilla) 19	19
2013/C 141/36	Дело T-99/13: Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — СМТ/СХВП — Camomilla (Camomilla)/СХВП 20	20
2013/C 141/37	Дело T-100/13: Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — СМТ/СХВП — Camomilla (CAMOMILLA) 21	21
2013/C 141/38	Дело T-106/13: Иск, предявен на 20 февруари 2013 г. — Synergy Hellas/Комисия 21	21
2013/C 141/39	Дело T-118/13: Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — Whirlpool Europe/Комисия 22	22
2013/C 141/40	Дело T-129/13: Жалба, подадена на 4 март 2013 г. — Alpiq RomIndustries и Alpiq RomEnergie/Комисия 22	22
2013/C 141/41	Дело T-131/13: Жалба, подадена на 1 март 2013 г. — Lardini/СХВП (изображение на цвете) 23	23
2013/C 141/42	Дело T-138/13: Жалба, подадена на 2 март 2013 г. — Evonik Oil Additives/СХВП — BRB International (VISCOTECH) 23	23

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2013/C 141/43	Дело T-155/13: Жалба, подадена на 15 март 2013 г. — Zanjani/Съвет	24
2013/C 141/44	Дело T-161/13: Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — First Islamic Investment Bank/Съвет	24
2013/C 141/45	Дело T-172/13: Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — Novomatic/CXВП — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)	25
2013/C 141/46	Дело T-173/13: Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — Selo Medical/CXВП	25
2013/C 141/47	Дело T-215/09: Определение на Общия съд от 18 март 2013 г. — Freistaat Sachsen/Комисия	26
2013/C 141/48	Дело T-217/09: Определение на Общия съд от 18 март 2013 г. — Mitteldeutsche Flughafen и Flughafen Dresden/Комисия	26
2013/C 141/49	Дело T-49/12: Определение на Общия съд от 12 март 2013 г. — Lafarge/Комисия	26
2013/C 141/50	Дело T-194/12: Определение на Общия съд от 27 март 2013 г. — Advance Magazine Publishers/CXВП — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)	26

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/C 141/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 129, 4.5.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 123, 27.4.2013 г.

ОВ С 114, 20.4.2013 г.

ОВ С 108, 13.4.2013 г.

ОВ С 101, 6.4.2013 г.

ОВ С 86, 23.3.2013 г.

ОВ С 79, 16.3.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

СЪД

Полагане на клетва от нов член на Общия съд

(2013/С 141/02)

На 18 март 2013 г. г-н Wetter, назначен с решение от 6 март 2013 г. ⁽¹⁾ на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз, за съдия в Общия съд за периода от 9 март 2013 г. до 31 август 2013 г., положи клетва пред Съда.

⁽¹⁾ ОВ L 65, 8.3.2013 г., стр. 22.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Унгария) — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., правопреемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft./Gazdasági Versenyhivatal

(Дело C-32/11) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Член 101, параграф 1 ДФЕС — Прилагане на аналогична национална правна уредба — Компетентност на Съда — Двустранни споразумения, сключени между застрахователно дружество и определени автомобилни сервиси във връзка с цената на час за ремонтни услуги — Увеличени цени в зависимост от броя застрахователни договори, сключени чрез тези сервиси, действащи в качеството на посредници в полза на застрахователното дружество — Понятието „споразумение, което има за своя цел ограничаването на конкуренцията“)

(2013/С 141/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., правопреемник на Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

Ответник: Gazdasági Versenyhivatal**Предмет**

Преюдициално запитване — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Тълкуване на член 101, параграф 1 ДФЕС — Двустранните споразумения, сключени между застрахователно дружество и определени автомобилни сервиси, съгласно които цената на час, която застрахователното дружество заплаща на автомобилния сервиз за ремонт, зависи от броя и дела на застрахователните договори, сключени от това дружество чрез автомобилния сервиз, действащ като негов посредник — Национална

правна уредба, в която се използва понятие, подобно на понятие от правото на Съюза — Понятие „споразумения, които имат за своя цел предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията“

Диспозитив

Член 101, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че двустранни споразумения, по силата на които дружества за автомобилно застраховане постигат съгласие било с дистрибутори на автомобили, действащи като сервиси за ремонт, било със сдружение, което ги представлява, относно цената на час, която застрахователното дружество следва да заплаща за ремонта на застраховани от него автомобили, като предвиждат, че тази цена зависи включително от броя и дела застрахователни договори, които дистрибуторът е реализирал в качеството си на посредник в полза на това дружество, могат да се считат за ограничение на конкуренцията „по своя[та] цел“ по смисъла на посочената разпоредба, ако в резултат от индивидуално и конкретно разглеждане на съдържанието и целта на тези споразумения, както и на икономическия и правен контекст, в който те се вписват, се установи, че поради самото си естество тези споразумения увреждат доброто функциониране на нормалната конкуренция на единия от двата засегнати пазара.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-108/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — ДДС — Намалена ставка — Доставка на хрътки и коне, които не са предназначени за приготвяне или производство на храни за употреба от човека или от животни; наетане на коне и услуги по оселеняване — Директива 2006/112/ЕО — Нарушение на членове 96 и 98 във връзка с приложение III, и на член 110)

(2013/С 141/04)

Език на производството: английски

Страни**Ищец:** Европейска комисия (представители: R. Lyal и C. Soulay)

Отговорник: Ирландия (представители: E. Creedon, M. Collins, N. Travers и D. O'Hagan)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Френска република (представители: G. de Bergues и J.-S. Pilczner)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 96 и 98 (във връзка с приложение III), и на член 110 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национално законодателство, което прилага намалена ставка по отношение на доставките на хрътки и коне, които не са предназначени за приготвянето или производството на храни за потребление от човека или от животни, по отношение на наемането на коне и по отношение на някои услуги по осеменяване

Диспозитив

1. Като прилага намалена ставка на данък върху добавената стойност от 4,8 % спрямо доставките на хрътки и коне, които не са предназначени за приготвяне на храни, спрямо наемането на коне и спрямо някои услуги по осеменяване, Ирландия не е изпълнила задълженията си по членове 96 и 98 във връзка с приложение III, и по член 110 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
2. Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.
3. Осъжда Френската република да понесе направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-216/11) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 92/12/ЕИО — Акцизи — Тютюневи изделия, придобити в една държава членка и превозени в друга държава членка — Изключително количествени критерии за преценка — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения върху вноса)

(2013/С 141/05)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и O. Beunet)

Отговорник: Френска република (представители: G. de Bergues и N. Rouam)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 34 ДФЕС и на Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129), и в частност на членове 8 и 9 от нея — Национална правна уредба, която предвижда имуществени санкции при надхвърляне на определени прагове в случаите на държане с лична цел тютюневи изделия, придобити в една и превозвани към друга държава членка — Единствено количествени критерии за преценка — Количествени ограничения на вноса

Диспозитив

1. Като използва чисто количествен критерий за преценката дали физическите лица държат с търговска цел тютюневи изделия с произход от друга държава членка и като прилага този критерий за всяко отделно моторно превозно средство (а не за всяко лице) и общо за всички тютюневи изделия, Френската република не е изпълнила задълженията си по Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, и по-специално по членове 8 и 9 от нея.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Френската република понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (десети състав) от 14 март 2013 г. — Viega GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-276/11 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Картел — Сектор на фитнесите от мед и медни сплави — Фитинги за запояване и пресфитинги — Събиране и преценка на доказателствата — Право на съдебно изслушване — Задължение за лотивиране — Принцип на пропорционалност)

(2013/С 141/06)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Viega GmbH & Co. KG (представители: J. Burrichter, T. Mäger и M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Bottka, R. Sauer и A. Böhlke, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 24 март 2011 г. по дело *Viega GmbH & Co. KG/Комисия (Т-375/06)*, с което Общият съд отхвърля жалбата на жалбоподателя за отмяна на Решение С(2006) 4180 окончателен на Комисията от 20 септември 2006 година относно производство по прилагане на член 81 ЕО и на член 53 от Споразумението за ЕИП във връзка с картел в сектора на фитингите от мед и медни сплави или при условията на евентуалност, намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба — Нарушаване на правото на съдебно изслушване, на принципа на пропорционалност и на задължението за мотивиране — Нарушаване на принципите, свързани с провеждането на състезателна процедура — Нарушаване на член 81, параграф 1 ДЕО и на член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Viega GmbH & Co. KG* да понесе съдебните разходи.

(¹) ОВ С 238, 13.8.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от *Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona* — Испания) — *Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)*

(Дело С-415/11) (¹)

(Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Договор за ипотечен кредит — Производство по принудително изпълнение върху ипотекан ипот — Правомощия на националния съд в исковото производство — Неравноправни клаузи — Критерии за преценка)

(2013/С 141/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: *Mohamed Aziz*

Ответник: *Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)*

Предмет

Преюдициално запитване — *Juzgado de lo Mercantil* — Тълкуване на точка 1, букви д) и р) от приложението към

Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — Клаузи, имащи за предмет или за последица да наложат на потребителя, който не е изпълнил задълженията си, да заплати обезщетение с несъразмерно висок размер — Договор за ипотечен кредит — Разпоредби на националното процесуално право в областта на изпълнителното производство върху ипотекан или заложен вещи, ограничаващи основанията за подаване на възражение, на които може да се позове лицето, срещу което е насочено изпълнението

Диспозитив

1. Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която не предвижда възможност в производство по принудително изпълнение върху ипотекан ипот да се прави възражение за неравноправност на договорна клауза, въз основа на която е издаден изпълнителният титул, като същевременно не позволява на съда в исковото производство, който има правомощието да прецени дали такава клауза е неравноправна, да постанови привременни мерки, и по-специално спиране на посоченото изпълнително производство, когато постановяването на тези мерки е необходимо, за да се гарантира пълната ефективност на крайното му решение.
2. Член 3, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че:

— понятието „значителна неравнопоставеност“ в ущърб на потребителя трябва да се прецени, като се направи анализ на националните правни норми, приложими при липсата на уговорка между страните, за да се установи дали и евентуално в каква степен по силата на договора потребителят е поставен в по-неблагоприятно правно положение от предвиденото в действащото национално право. За тази цел се явява релевантно да се разгледа и правното положение на потребителя с оглед на предвидените в националната правна уредба средства за предотвратяване на прилагането на неравноправните клаузи,

— за да се отговори на въпроса дали неравнопоставеността е възникнала „въпреки изискването за добросъвестност“, е важно да се провери дали, като постъпва добросъвестно и справедливо с потребителя, продавачът или доставчикът може основателно да очаква, че потребителят ще се съгласи със съответната клауза при индивидуални преговори.

Член 3, параграф 3 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че приложението, към което препраща тази разпоредба, съдържа само приперен и неизчерпателен списък на клаузи, които могат да бъдат обявени за неравноправни.

(¹) ОВ С 331, 12.11.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Městský soud v Praze — Чешка република) — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter

(Дело C-419/11) ⁽¹⁾

(Регламент № 44/2001 — Съдебна компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Член 5, точка 1, буква а) и член 15, параграф 1 — Понятия „дела, свързани с договор“ и „договор, сключен от лице потребител“ — Запис на заповед — Поръчителство — Гарантиране по кредитно споразумение)

(2013/C 141/08)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Městský soud v Praze

Страни в главното производство

Ищец: Česká spořitelna, a.s.

Ответник: Gerald Feichter

Предмет

Преюдициално запитване — Městský soud v Praze — Тълкуване на член 5, параграф 1, буква а) и на член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Понятие за дела, свързани с договор и понятие за договор, сключен от потребител — Компетентност по спор, свързан с задължение по ценна книга на управителя на дружество, който е предоставил поръчителство по бланков запис на заповед, издаден от това дружество в полза на банка, за да се гарантират задълженията по кредитно споразумение — Определяне на мястото на изпълнение на задължението, тъй като първоначално записът на заповед не съдържа указание за мястото на плащане

Диспозитив

1. Член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че физическо лице, което има тесни професионални връзки с дружество, като например управлението или мажоритарно участие в същото, не може да се счита за потребител по смисъла на тази разпоредба, когато поръчителства по запис на заповед, издаден за гарантиране на задълженията, които това дружество има по договор, свързан с получаването на кредит. При това положение тази разпоредба не е приложима за определянето на юрисдикцията, компетентна да разгледа съдебен иск, с който поемателят по запис на заповед, установен в една държава членка, предявява правата, произтичащи от този запис на заповед, непълнен към датата на подписването му и попълнен впоследствие от поемателя, срещу поръчителя, чието местоживее е в друга държава членка.

2. Член 5, точка 1, буква а) от Регламент № 44/2001 е приложил за целите на определяне на юрисдикцията, компетентна да разгледа съдебен иск, с който поемателят по запис на заповед, установен в една държава членка, предявява правата, произтичащи от този запис на заповед, непълнен към датата на подписването му и попълнен впоследствие от поемателя, срещу поръчителя, чието местоживее е в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 311, 22.10.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Autriche) — Jutta Leth/Republik Österreich, Land Niederösterreich

(Дело C-420/11) ⁽¹⁾

(Околна среда — Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Разрешение за осъществяване на такъв проект без съответна оценка — Цели на тази оценка — Условия, при изпълнението на които възниква право на обезщетение — Включване или не на защитата на частноправните субекти срещу и пуществени вреди)

(2013/C 141/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jutta Leth

Ответник: Republik Österreich, Land Niederösterreich

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 3 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година (ОВ L 73, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254) и Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година (ОВ L 156, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8) — Разрешително за проект, без да бъде извършена съответна оценка на въздействието му върху околната среда — Искане от частно лице да бъде обезщетено за причиненото от този проект обезценяване на недвижимия му имот — Цели на оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Включване или не на защитата на частноправните субекти срещу имуществени вреди

Диспозитив

Член 3 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година и с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година трябва да се тълкува в смисъл, че оценката на въздействието върху околната среда, която същият предвижда, не включва оценка на въздействието на разглеждания проект върху стойността на материалните придобивки. При все това, доколкото са пряка икономическа последица от въздействието върху околната среда на публичен или частен проект, илустративните вреди са обхванати от преследваната с посочената директива цел за защита.

Съгласно правото на Съюза и без да се засягат по-малко ограничителните норми на националното право в областта на отговорността на държавата, обстоятелството, че в нарушение на споменатата директива не е извършена оценка на въздействието върху околната среда, по принцип не предоставя само по себе си право на частноправен субект на обезщетение на чисто илустративните вреди, причинени поради обезценяването на стойността на недвижимия му илот вследствие на въздействието върху околната среда на споменатия проект. Националният съд обаче следва да провери дали са изпълнени изискванията на правото на Съюза по отношение на правото на обезщетение, и по-специално наличието на пряка причинно-следствена връзка между твърдяното нарушение и претърпените вреди.

(¹) ОВ С 319, 29.10.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Дело С-527/11) (¹)

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Членове 213, 214 и 273 — Идентифициране на данъчнозадължените лица по ДДС — Отказ за предоставяне на идентификационен номер по ДДС с мотива, че данъчнозадълженото лице не разполага с материални, технически и финансови средства за упражняване на декларираната икономическа дейност — Законсъобразност — Борба срещу данъчните измами — Принцип на пропорционалност)

(2013/С 141/10)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник: Ablessio SIA

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 214 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета

от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с член 273 от същата директива — Национално законодателство, което предвижда възможността да бъде отказано вписване в регистъра на данъчнозадължените лица по ДДС, ако съответното лице не предостави информация или предостави невярна информация относно своите материални, технически и финансови възможности за осъществяване на декларираната икономическа дейност — Отказ за вписване в регистъра на данъчнозадължените лица по ДДС на основание невъзможност на това дружество да упражнява декларираната икономическа дейност

Диспозитив

Членове 213, 214 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва да се тълкуват в смисъл, че се противопоставят на това данъчната администрация на държава членка да откаже предоставянето на идентификационен номер по данъка за добавената стойност на дружество с единствения мотив, че според тази администрация то не разполага с материални, технически и финансови средства за упражняване на декларираната икономическа дейност и че притежателят на части от капитала на това дружество вече е получавал многократно такъв номер за дружества, които никога не са упражнявали реално икономическа дейност и части от капитала на които са били прехвърлени скоро след предоставянето на този номер, без въпросната данъчна администрация да е установила въз основа на обективни данни, че съществуват сериозни индикации, даващи възможност да се заподозре, че предоставеният идентификационен номер по данъка върху добавената стойност ще бъде използван по измален начин. Запитващата юрисдикция следва да извърши преценка дали тази данъчна администрация е представила сериозни индикации за съществуването на опасност от измама по главното дело.

(¹) ОВ С 6, 7.1.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 март 2013 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Германия) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Дело С-545/11) (¹)

(Обща селскостопанска политика — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 7, параграфи 1 и 2 — Модулация на директните плащания, предоставяни на земеделските стопани — Допълнително намаление на сумите на директните плащания — Валидност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Принцип на недопускане на дискриминация)

(2013/С 141/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Ответник: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Валидност на член 7, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на Регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) — По-голямо по размер намаление на директните плащания за 2009 г.—2012 г. от предвиденото в Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Принципи на обосноваването правни очаквания

Диспозитив

1. След разглеждане на първия въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 с оглед на принципа на защита на обосноваването правни очаквания.
2. След разглеждането на втория въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 7, параграф 2 от Регламент № 73/2009 с оглед на принципа на недопускане на дискриминация.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 28.01.2012 г.

Жалба, подадена на 8 юни 2012 г. от Zdeněk Altner срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 23 март 2012 г. по дело T-535/11, Altner/Комисия

(Дело С-289/12 Р)

(2013/С 141/12)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Zdeněk Altner (представител: J. Čapek, advokát)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 7 март 2013 г. Съдът (десети състав) отхвърли жалбата и разпореди Zdeněk Altner да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване, отправено от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Полша) на 22 януари 2013 г. — Marcin Jagiełło/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Дело С-33/13)

(2013/С 141/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marcin Jagiełło

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 4, параграфи 1 и 2 във връзка с член 5, параграф 1 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа да се тълкува в смисъл, че продажба, извършена от търговец, който със съгласието на друго лице е използвал дружественото име на това друго лице, за да прикрие собствената си търговска дейност, не може да се счита за доставка на стоки?
2. Следва ли член 17 от Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа да се тълкува в смисъл, че не може да се прави приспадане от данъка по получени доставки въз основа на фактура, издадена от лице, което само е предоставило ползването на своето дружествено име с цел продажба на стоки, осъществявана от друг търговец, без да се докаже, че купувачът е знаел или въз основа на обективни обстоятелства е можел да предвиди, че сделката, в която е участвал е била свързана с измама или с други нередности, извършени от издалото фактурата лице или от работещ с него търговец?

Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 23 януари 2013 г. — Monika Kušionová/SMART Capital, a.s.

(Дело C-34/13)

(2013/C 141/14)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Жалбоподател: Monika Kušionová

Ответник: SMART Capital, a. s.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори и Директива 2005/29/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неприятели търговски практики“), в светлината на член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат нормативна разпоредба на държава членка, като член 151j, параграф 1 от Гражданския кодекс във връзка с последващите разпоредби от приложимата в главното производство правна уредба, която предоставя на кредитора, без съдебна преценка на договорните клаузи, възможността да изисква изпълнението на престация, произтичаща от недопустими договорни клаузи, като пристъпи към изпълнение върху дадения в обезпечение недвижим имот собственост на потребителя, въпреки че между страните е налице спор по въпроса дали става дума за недопустими договорни клаузи?
2. Допускат ли посочените в първия въпрос нормативни разпоредби на Европейския съюз вътрешноправна норма като тази на член 151j, параграф 1 от Гражданския кодекс, във връзка с последващите разпоредби от приложимата в главното производство правна уредба, които предоставят на кредитора възможността да изисква изпълнението на престация, произтичаща от недопустими договорни клаузи, като пристъпи към изпълнение върху дадения в обезпечение недвижим имот собственост на потребителя, без преценка на договорните клаузи от страна на съдебен орган, въпреки че между страните е налице спор по въпроса дали става дума за недопустими договорни клаузи?
3. Трябва ли Решение на Съда на Европейския съюз от 9 март 1978 г. по дело Simmenthal⁽³⁾, [106/77,] да се тълкува в

смисъл, че в интерес на постигането на целта на директивите, споменати в първия въпрос, в светлината на член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, националният съдия ще остави без приложение разпоредбите на вътрешното право, като член 151j, параграф 1 от Гражданския кодекс, във връзка с последващите разпоредби от приложимата в главното производство правна уредба, които предоставят на кредитора възможността да изисква изпълнението на престация, произтичаща от недопустими договорни клаузи, като пристъпи към изпълнение върху дадения в обезпечение недвижим имот собственост на потребителя, без преценка на договорните клаузи от страна на съдебен орган, като по този начин избегне, въпреки че между страните е налице спор, служебния съдебен контрол на договорните клаузи?

4. Трябва ли член 4 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че договорна клауза, съдържаща се в потребителски договор — сключен без съдействието на адвокат — която предоставя на кредитора възможността да пристъпи към извънсъдебно изпълнение върху дадения в обезпечение имот, без съдебен контрол, заобикаля основния принцип на правото на Съюза относно служебния съдебен контрол на договорните клаузи и поради това е неравноправна дори в контекст, в който формулировката на посочената договорна клауза произхожда от норма на вътрешното право?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, глава 15, том 14, стр. 260.

⁽³⁾ Recueil, стр. 629.

Преюдициално запитване, отправено от Sąd Rejonowy w Białymstoku (Полша) на 25 януари 2013 г. — Małgorzata Nierodzik/Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu

(Дело C-38/13)

(2013/C 141/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Страни в главното производство

Ищец: Małgorzata Nierodzik

Ответник: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczu

Преюдициален въпрос

Следва ли член 1 от Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE), и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) ⁽¹⁾, клауза 1 от приложението към Директива 1999/70/ЕО, клауза 4 от приложението към Директива 1999/70/ЕО и общият принцип на правото на Общността за недопускане на дискриминация да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която предвижда за срочните трудови договори, чието времетраене надхвърля 6 месеца, различни (по-неблагоприятни от гледна точка на работника или служителя, който е нает на основание на срочен трудов договор) принципи от тези, които уреждат определянето на срока на предизвестие при прекратяване на трудовите договори за неопределено време, и по-специално не допускат ли национална правна уредба (член 33 от Кодекса на труда от 26 юни 1974 г., [...], по-нататък: „КТ“), която предвижда, независимо от прослуженото време на работника или служителя в предприятието, двуседмичен срок на предизвестие за прекратяване на срочните трудови договори, чието времетраене надхвърля 6 месеца, при положение че срокът на предизвестие за прекратяване на трудовите договори за неопределено време зависи от прослуженото време на работника или служителя в предприятието и може да трае от две седмици до три месеца (член 36, параграф 1 от [КТ])?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) на 29 януари 2013 г. — MF 7 a.s./MAFRA a.s.

(Дело C-49/13)

(2013/C 141/16)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Úřad průmyslového vlastnictví

Страни в главното производство

Жалбоподател: MF 7 a.s.

Ответник: MAFRA a.s.

Преюдициални въпроси

- Трябва ли член 3, параграф 2, буква г) от Директива [2008/95/ЕО] ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали заявител на марка е действал добросъвестно са релевантни само обстоятелства, настъпили преди или към момента на подаването на заявката за марката, или могат да се вземат предвид и обстоятелства, настъпили след подаването на заявката като доказателства в подкрепа на факта, че заявителят е действал добросъвестно?
- Необходимо ли е да се приложи Решение по съединени дела C-414/99—C-416/99 ⁽²⁾ общо за всички дела, в които се преценява дали притежателят на марка е дал съгласието си за поведение, което може да доведе до отслабване или ограничаване на неговите изключителни права?

- Възможно ли е да се направи извод за добросъвестност от страна на заявител на по-късна марка от факта, че притежателят на по-ранна марка е сключил споразумения с него, въз основа на които този притежател е дал съгласие за публикуването на периодични печатни материали, чието наименование е сходно с това на марката, заявена от заявителя на по-късната марка, дал е съгласие за регистрацията на посочените печатни материали от заявителя на по-късната марка и му е предложил подкрепа за тяхното публикуване, въпреки че съответните споразумения не уреждат изрично въпроса за правата на интелектуална собственост?
- В случай че обстоятелствата, настъпили след подаването на заявката за марка също могат да бъдат релевантни за преценката дали заявителят на марката е действал добросъвестно, възможно ли е при условията на евентуалност да се направи извод, че заявителят е действал добросъвестно, поради факта че притежателят на по-ранната марка съзнателно е търпял съществуването на спорната марка в продължение на поне десет години?

⁽¹⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

⁽²⁾ Recueil, стр. I-8691.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия) на 31 януари 2013 г. — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV/Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Дело C-51/13)

(2013/C 141/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Rotterdam

Страни в главното производство

Ищец: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Ответник: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Преюдициални въпроси

- Допуска ли правото на Европейския съюз, по-специално член 31, параграф 3 от Трета директива за животозастраховането ⁽¹⁾, животозастрахователят, въз основа на отворените и/или неписани разпоредби на нидерландското право, като принципите на съразмерност и справедливост, които се прилагат към (пред-)договорното отношение между животозастраховател и потенциален титуляр на полица, и/или общото и/или особено задължение за полагане на грижа, да е длъжен да предоставя на титулярите на полици повече сведения относно разходите и рисковите премии от предвиденото в нидерландските разпоредби, с които през 1999 г. е била транспонирана Трета директива за животозастраховането (по-специално член 2, параграф 2, букви р) и с) от RIAV 1998)?

2. Относито ли е за отговора на въпрос 1 какво е действието от несъобщаването на тези сведения, или какво може да бъде то според нидерландското право?

(¹) Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (ОВ L 360, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Krajský soud v Ostravě (Чешка република) на 30 януари 2013 г. — Strojírny Prostějov, a.s./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-53/13)

(2013/C 141/18)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Krajský soud v Ostravě

Страни в главното производство

Жалбоподател: Strojírny Prostějov, a.s.

Отговорник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициален въпрос

Членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз допускат ли да се приложи национално законодателство, съгласно което когато предприятие, изпращащо работници за изпълнение на временна работа в друго предприятие (изпращащо предприятие), е със седалище на територията на друга държава членка, задължението за удържане на данъка върху доходите на тези работници и за внасянето му в републиканския бюджет се носи от ползващото работниците предприятие, при положение че това задължение се носи от изпращащото предприятие, ако седалището му е на територията на Чешката република?

Иск, предявен на 4 февруари 2013 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-60/13)

(2013/C 141/19)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Caeiros, L. Flynn)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да обяви, че като отказва да предостави сумата от 20 061 462,11 £, съответстваща на мито за пресен чесън, изчислени въз основа на неправилна обвързваща тарифна информация, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия не е изпълнило задълженията си по член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, член 8 от Решение 2000/597/ЕО (¹) и членове 2, 6, 9, 10 и 11 от Регламент (ЕО) № 1150/2000 (²);

— да осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

В исквата си молба Комисията твърди, че органите на Обединеното кралство са предизвикали загуба на традиционни собствени ресурси, когато без надлежна проверка са издали документи относно обвързваща тарифна информация, които разрешили вноса на китайски пресен чесън извън квотата. Комисията счита, че когато е налице грешка на администрацията, в резултат на която ненадлежно не са установени собствени ресурси, по сметките на Европейският съюз трябва да бъде внесена сума, еквивалентна на изгубените собствени ресурси. Следователно органите на Обединеното кралство трябвало да предоставят на Комисията въпросните мита, чиято обща стойност е изчислена на 20 061 462,11 £, както и дължимите мораторни лихви, предвидени в член 11 от Регламент № 1150/2000.

(¹) Решение 2000/597/ЕО, Евратом на Съвета от 29 септември 2000 г., относно системата на собствените ресурси на Европейските общности (ОВ L 253, стр. 42, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 206)

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184)

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Alba Forni/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Дело C-61/13)

(2013/C 141/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Alba Forni

Отговорник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Преюдициални въпроси

1. Представява ли правната уредба в училищния сектор, [която позволява сключването на последователни срочни трудови договори със същия преподавател, без каквото и да било прекъсване, неограничен брой пъти, включително за задоволяване на нуждите от постоянен персонал], еквивалентна мярка по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾?
2. Кога трябва да се приеме, че едно трудово правоотношение е правоотношение в „държавния“ сектор по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО, и по-специално че става дума за „специфични сектори и/или категории работници“, което следователно може да обобщи последици, които са различни от тези при трудовите правоотношения в частния сектор?
3. Като се имат предвид обясненията, изложени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾, включват ли се последиците от незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение в понятието условия за наемане на работа по клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО? При утвърдителен отговор на предходния въпрос, оправдана ли е по смисъла на клауза 4 разликата между обичайно предвидените от националното право последици от незаконосъобразното прекратяване на срочно трудово правоотношение и на трудово правоотношение за неопределено време?
4. По силата на принципа за лоялно сътрудничество, забранено ли е държава членка умишлено да опише пред Съда на Европейския съюз в рамките на производство по преюдициално запитване национална правна уредба, която не съответства на действителността, и задължен ли е националният съд, в отсъствието на алтернативно тълкуване на националното право, което да отговаря на произтичащите от принадлежността към Европейския съюз задължения, да тълкува, ако е възможно, националното право в съответствие с предложението от държавата тълкуване?
5. Част ли е от условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение по Директива 91/533/ЕИО ⁽⁴⁾ и по-специално по член 2, параграф 1 и параграф 2, буква д) указването на случаите, при които срочният трудов договор може да се преобразува в трудов договор за неопределено време?
6. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, противоречи ли на член 8, параграф 1 от Директива 91/533/ЕИО, както и на целите на тази директива, и по-специално на целите, посочени в съображение 2 от нея, изменение с обратен ефект на правната уредба, което не гарантира на работниците или служителите възможността да се ползват от правата си по директивата, тоест не гарантира спазването на посочените в документа за назначаване условия на труд?
7. Трябва ли действащите общи принципи на общностното право, а именно принципът на правна сигурност, на защита на легитимните правни очаквания, на равни процесуални възможности, на ефективна съдебна защита, на независим съд, и по-общо на справедлив процес — гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за създаване на Европейския съюз (изменен с член 1.8 от Договора от Лисабон и към който препраща член 46 от Договора за създаване на Европейския съюз) във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните

права на Европейския съюз, прогласена в Ница на 7 декември 2000 г., така както са възприети в Договора от Лисабон — да се тълкуват в смисъл, че не допускат, в рамките на обхвата на Директива 1999/70/ЕО, италианската държава да приеме, след значителен период от време (3 години и шест месеца), разпоредба, добавена от член 9 от Законодателен декрет № 70 от 13 май 2011 г., консолидиран със Закон № 106 от 12 юли 2011 г., към член 10, параграф 4-bis от Законодателен декрет № 368/01, която може да промени последиците от текущите процеси, увреждайки пряко работника или служителите в полза на работодателя — държавата, и премахвайки предвидената в националната правна уредба възможност за санкциониране на представляващото злоупотреба използване на срочни трудови договори?

- (1) Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).
- (2) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).
- (3) Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).
- (4) Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 година относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 174).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Immacolata Racca/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Дело С-62/13)

(2013/С 141/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Immacolata Racca

Ответник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Преюдициални въпроси

1. Представява ли правната уредба в училищния сектор, [която позволява сключването на последователни срочни трудови договори със същия преподавател, без каквото и да било прекъсване, неограничен брой пъти, включително за задоволяване на нуждите от постоянен персонал], еквивалентна мярка по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾?

2. Кога трябва да се приеме, че едно трудово правоотношение е правоотношение в „държавния“ сектор по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО, и по-специално че става дума за „специфични сектори и/или категории работници“, което следователно може да обоснове последици, които са различни от тези при трудовите правоотношения в частния сектор?
3. Като се имат предвид обясненията, изложени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО⁽³⁾, включват ли се последиците от незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение в понятието условия за наемане на работа по клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО? При утвърдителен отговор на предходния въпрос, оправдана ли е по смисъла на клауза 4 разликата между обичайно предвидените от националното право последици от незаконосъобразното прекратяване на срочно трудово правоотношение и на трудово правоотношение за неопределено време?
4. По силата на принципа за лоялно сътрудничество, забранено ли е държава членка умишлено да опише пред Съда на Европейския съюз в рамките на производство по преюдициално запитване национална правна уредба, която не съответства на действителността, и задължен ли е националният съд, в отсъствието на алтернативно тълкуване на националното право, което да отговаря на произтичащите от принадлежността към Европейския съюз задължения, да тълкува, ако е възможно, националното право в съответствие с предложеното от държавата тълкуване?
5. Част ли е от условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение по Директива 91/533/ЕИО⁽⁴⁾ и по-специално по член 2, параграф 1 и параграф 2, буква д) указването на случаите, при които срочният трудов договор може да се преобразува в трудов договор за неопределено време?
6. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, противоречи ли на член 8, параграф 1 от Директива 91/533/ЕИО, както и на целите на тази директива, и по-специално на целите, посочени в съображение 2 от нея, изменение с обратен ефект на правната уредба, което не гарантира на работниците или служителите възможността да се ползват от правата си по директивата, тоест не гарантира спазването на посочените в документа за назначаване условия на труд?
7. Трябва ли действащите общи принципи на общностното право, а именно принципът на правна сигурност, на защита на легитимните правни очаквания, на равни процесуални възможности, на ефективна съдебна защита, на независим съд, и по-общо на справедлив процес — гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за създаване на Европейския съюз (изменен с член 1.8 от Договора от Лисабон и към който препраща член 46 от Договора за създаване на Европейския съюз) във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена в Ница на 7 декември 2000 г., така както са възприети в Договора от Лисабон — да се тълкуват в смисъл, че не допускат, в рамките на обхвата на Директива 1999/70/ЕО, италианската

държава да приеме, след значителен период от време (3 години и шест месеца), разпоредба, добавена от член 9 от Законодателен декрет № 70 от 13 май 2011 г., консолидиран със Закон № 106 от 12 юли 2011 г., към член 10, параграф 4-bis от Законодателен декрет № 368/01, която може да промени последиците от текущите процеси, увреждайки пряко работника или служителя в полза на работодателя (държавата), и премахвайки предвидената в националната правна уредба възможност за санкциониране на представляващото злоупотреба използване на срочни трудови договори.

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

⁽³⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽⁴⁾ Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 година относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 174).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 7 февруари 2013 г. — Fortuna Russo/Comune di Napoli

(Цело C-63/13)

(2013/C 141/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Fortuna Russo

Ответник: Comune di Napoli

Преюдициални въпроси

1. Кога трябва да се приеме, че едно трудово правоотношение е правоотношение в „държавния“ сектор по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО⁽¹⁾, и по-специално че става дума за „специфични сектори и/или категории работници“, което следователно може да обоснове последици, които са различни от тези при трудовите правоотношения в частния сектор?

2. Като се имат предвид обясненията, изложени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾, включват ли се последиците от незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение в понятието условия за наемане на работа по клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО? При утвърдителен отговор на предходния въпрос, оправдана ли е по смисъла на клауза 4 разликата между обичайно предвидените от националното право последици от незаконосъобразното прекратяване на срочно трудово правоотношение и на трудово правоотношение за неопределено време?
3. По силата на принципа за лоялно сътрудничество, забранено ли е държава членка умишлено да опише пред Съда на Европейския съюз в рамките на производство по преюдициално запитване национална правна уредба, която не съответства на действителността, и длъжен ли е националният съд, в отсъствието на алтернативно тълкуване на националното право, което да отговаря на произтичащите от принадлежността към Европейския съюз задължения, да тълкува, ако е възможно, националното право в съответствие с предложеното от държавата тълкуване?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

⁽³⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 11 февруари 2013 г. — Gmina Wrocław/Minister Finansów

(Дело C-72/13)

(2013/C 141/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател и касатор: Gmina Wrocław

Отговорник и касатор: Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Допускат ли разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на

данъка върху добавената стойност с ДДС да се облагат сделките на община, които се състоят в продажбата на имущество, включително недвижимо, придобито по силата на закон или безвъзмездно, по-специално по наследство или по дарение, или пък в извършването с това имущество на непарична вноски в търговски дружества?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 14.9.2012 г., стр. 15.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 21 февруари 2013 г. — Staatssecretaris van Financiën/X

(Дело C-87/13)

(2013/C 141/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: Staatssecretaris van Financiën

Участник в производството: X

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли правото на Съюза, по-специално разпоредбите относно свободата на установяване и свободното движение на капитали, местно за Белгия лице, което по свое искане се облага като местно за Нидерландия лице и което е правило разноски за използван от него за собствени жилищни нужди замък, разположен в Белгия и обявен там за защитен от закона паметник и за част от селищния облик, при облагането на дохода в Нидерландия да не може да приспада разноските, тъй като в Нидерландия замъкът не е регистриран като защитен паметник?
2. В каква степен при това е от значение дали в Белгия като държава по местоживеенето си посредством избора на прогресивно данъчно облагане на доходите си заинтересованото лице може да приспада разноските от данъка върху доходите, дължим за неговите настоящи или бъдещи приходи от движимо имущество?

Преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle (Белгия) на 28 февруари 2013 г. — Guy Kleynen/Conseil des ministres

(Дело C-99/13)

(2013/C 141/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Guy Kleynen

Отговорник: Conseil des ministres

Преюдициален въпрос

„Членове 56 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 36 и 41 от Споразумението за Европейското икономическо пространство трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането и поддържането от държава членка на правен режим, който установява по-високо облагане на изплащаните от чуждестранните банки лихви чрез прилагането на данъчно освобождаване или на по-ниска облагаема ставка само по отношение на лихвите, изплащани от белгийските банки?“

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Tivoli (Италия) на 4 март 2013 г. — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale/Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Дело C-106/13)

(2013/C 141/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Tivoli

Страни в главното производство

Ищци: Francesco Fierro, Fabiana Marmorale

Отговорници: Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

Преюдициални въпроси

Националната уредба на Италианската република — и по-специално член 33 от Закон № 1150/42, който позволява на общините да приемат подзаконовни нормативни актове относно преобразуването на строежи и/или градоустройствени планове на територията на общината съгласно общите принципи, съдържащи се в посочения закон, в член 1 от Закон № 10/77, в различните закони, приети от съответните области, както и в член 2 от Президентски декрет № 380 от 6.6.2001 г. за „Консолидиран текст на законовите и подзаконовите разпоредби в областта на строителството“ във връзка с местните нормативни актове от по-нисш ранг (обща регулационни планове — правила за прилагане), както и член 46 от посочения Президентски декрет № 380 от 2001 г., с който се прогласява нищожността на актовете за продажба в случай на изменения на недвижимия имот без необходимите разрешения — противоречи ли на член 1 от Протокол №1 на Европейската конвенция за защита правата на човека, на член 6 [ДЕС] във

връзка с член 17 и член 52, параграф 3 от [Хартата на основните права на Европейския съюз], по отношение на несъразмерната и необоснованата намеса в правото на собственост, макар и уредена със закон.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 6 март 2013 г. — Société Mac GmbH/Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Дело C-108/13)

(2013/C 141/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Mac GmbH

Отговорник: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 34 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз национална правна уредба, която подлага по-конкретно издаването на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита в рамките на паралелен внос в зависимост от условието въпросният продукт да се ползва в държавата износител с издадено в съответствие с Директива 91/414/ЕИО ⁽¹⁾ разрешение за пускане на пазара, и следователно не позволява издаването на разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос за продукт, който се ползва в държавата износител с разрешение за пускане на пазара в рамките на паралелен внос и е идентичен с продукт, разрешен в държавата вносител?

⁽¹⁾ Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Firenze (Италия) на 15 март 2013 г. — Paola C/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Дело C-122/13)

(2013/C 141/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Firenze [Общ съд, Фиренце]

Страни в главното производство

Ищец: Paola C

Отговорник: Presidenza del Consiglio dei Ministri [администрация на председателя на Министерски съвет]

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 12 от Директива 2004/80/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че позволява на държавите членки да предвиждат обезщетение за пострадалите от някои категории умишлени или включващи принуда престъпления, или задължава държавите членки, в изпълнение на посочената директива, да въведат механизъм за обезщетяването на пострадалите от всички умишлени или включващи принуда престъпления?

⁽¹⁾ Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно обезщетението на жертвите на престъпления (ОВ L 261, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 18 март 2013 г. — Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело С-134/13)

(2013/С 141/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

Валиден ли е Регламент (ЕС) № 314/2011 на Комисията от 30 март 2011 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура ⁽¹⁾, доколкото класира инфрачервените термовизионни камери с код по КН 9025 19 20?

⁽¹⁾ ОВ L 86, стр. 57.

Жалба, подадена на 20 март 2013 г. от Reber Holding GmbH & Co. KG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 17 януари 2013 г. по дело T-355/09, Reber Holding GmbH & Co. KG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-141/13 Р)

(2013/С 141/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Reber Holding GmbH & Co. KG (представители: O. Spuhler, M. Geitz, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Wedl & Hofmann GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- I. Да отмени решението на Общия съд от 17 януари 2013 г. по дело T-355/09 и решението на четвърти апелативен състав на ответника от 9 юли 2009 г. по преписка R 623/2008-4;
- II. При условията на евентуалност,
 - да отмени посоченото в точка I съдебно решение и да върне делото за ново разглеждане на Общия съд;
- III. Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Общият съд тълкува условието за „реално използване“ по член 42, параграф 2, първо изречение във връзка с член 42, параграф 3 от Регламента относно марката на Общността в смисъл, че това използване зависи от размера на оборота и броя на местата за продажба. Този извод е неправилен, тъй като съгласно релевантната практика на Съда на Европейския съюз за наличието на реално използване съвсем не се изисква реализирането на конкретен оборот.

Макар Общият съд да е приел, че в настоящия случай марката „Walzertraum“, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, не е била използвана за шоколадови изделия така, че да се запазят свързаните с нея права, той не би трябвало просто да прекрати проверката.

Общият съд е трябвало да продължи проверката си и да се съсредоточи върху ръчно изработените шоколадови бонбони, като взема предвид принципите, изведени в Решение на Съда от 19 юни 2012 г. по дело С-307/10 (все още не публикувано). На следващо място Общият съд е трябвало да провери дали представените във връзка с използването доказателства удостоверяват, че марката „Walzertraum“, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, е използвана за ръчно изработени шоколадови бонбони така, че да се запазят свързаните с нея права. Случаят безспорно е такъв. Общият съд обаче не е разгледал докрай този въпрос.

Впрочем с обжалваното решение се нарушава и общият принцип на равно третиране. Различното третиране произтича по-специално от обстоятелството, че във връзка с марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението, Общият съд е взел предвид и шоколадовите изделия като цяло, при положение че посочената марка е използвана за ръчно изработени шоколадови бонбони. Тъй като за отправна

точка служат шоколадовите изделия, приложените за жалбоподателя критерии за използване, позволяващо запазване на правата, неизбежно са същите като приложимите за голямо мултинационално предприятие. Това представлява нарушение на общия принцип на равно третиране.

Поради това жалбата трябва да бъде уважена в нейната цялост.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 20 февруари 2013 г. — Карра Filter Systems/СХВП (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Дело T-422/12) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Просрочие — Липса на случайно събитие — Явна недопустимост)

(2013/С 141/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Карра Filter Systems GmbH (Steyr-Gleink, Австрия) (представител: адв. С. Hadeyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП (марки, дизайни и модели) от 10 юли 2012 г. по преписка R 817/2012-4 относно регистрацията на словната марка „THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS“.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 355, 17.11.2012 г.

Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — Pilkington Group/Комисия

(Дело T-462/12 R)

(Обезпечително производство — Конкуренция — Публикуване на решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Отхвърляне на искането за поверително третиране на информация, за която се твърди, че попада в обхвата на търговската тайна — Молба за постановяване на временни мерки — Неотложност — Fumus boni iuris — Претегляне на интереси)

(2013/С 141/32)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Pilkington Group Ltd (St Helens, Merseyside, Обединено кралство) (представители: J. Scott, S. Wisking и K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Ответник: Европейска комисия (представители: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel и G. Meeßen)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Решение С(2012) 5718 окончателен на Комисията от 6 август 2012 година, с което е отхвърлено искане за поверителна обработка на данни, подадено от Pilkington Group Ltd, по силата на член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (преписка COMP/39.125 — Автомобилно стъкло), и молба за постановяване на временни мерки, предназначени да запазят поверителното третиране на определени данни, свързани с жалбоподателя, отнасящи се до решение С(2008) 6815 окончателен на Комисията от 12 ноември 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/39.125 — Автомобилно стъкло).

Диспозитив

1. Отхвърля молбите за встъпване на HUK-Coburg, LVM, VHV и Württembergische Gemeinde-Versicherung.
2. Спира изпълнението на Решение С(2012) 5718 окончателен на Комисията от 6 август 2012 година, с което е отхвърлено искане за поверително третиране на данни, подадено от Pilkington Group Ltd, по силата на член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция (преписка COMP/39.125 — Автомобилно стъкло), що се отнася до две категории сведения съгласно посоченото в точка 6 от Решение С(2012) 5718 окончателен, отнасящи се, от една страна, до имената на клиенти, наименованията и описанията на продукти, както и до други сведения, позволяващи идентифицирането на определени клиенти, и от друга страна, до броя на представените от Pilkington Group документи, участието на конкретен производител на автомобили, ценообразуването, промените в цените и др.
3. Разпорежда на Комисията да не публикува версия на своето Решение С(2008) 6815 окончателен от 12 ноември 2008 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/39.125 — Автомобилно стъкло), която е по-подробна, що се отнася до сведенията от двете категории, посочени в точка 2 по-горе, в сравнение с версията, публикувана през февруари 2010 г. на нейния уебсайт.
4. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение в останалата ѝ част.
5. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — North Drilling/Съвет

(Дело T-552/12 R)

(Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран — Запраздяване на средства и икономически ресурси — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2013/C 141/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: North Drilling Co. (Техеран, Иран) (представители: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea и J. Iriarte Ángel, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и A. De Elera)

Предмет

Искане за спиране на изпълнението, от една страна, на Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58), доколкото наименованието на жалбоподателя е включено в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39) и, от друга страна, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (О L 282, стр. 16), доколкото този регламент се отнася до жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отхвърля искането за допускане на обезпечение.
2. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 11 март 2013 г. — Communicaid Group/Комисия

(Дело T-4/13 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Услуги във връзка с езиково обучение — Отхвърляне на оферта на оферент — Молба за спиране на изпълнението и за временни мерки — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност)

(2013/C 141/34)

Език на производството: английски

Страни

Молител: Communicaid Group Ltd (Лондон, Обединеното кралство) (представители: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, QC и M. Gray, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: г-жа S. Delaude и г-жа S. Lejeune, в качеството на представители, подпомагани от P. Wytinck, avocat)

Предмет

Молба, с която от една страна, се иска спиране на изпълнението на решенията на Комисията, с които се отхвърлят офертите за няколко лота, представени от молителя в отговор на покана за отправяне на оферти във връзка с рамкови договори за доставка на услуги за езиково обучение на персонала на институциите, органите и агенциите на Европейския съюз, които се намират в Брюксел (Белгия), и от друга страна, се иска да се забрани на Комисията сключването на договорите за спорните лотове с одобрения оферент

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — CMT/СХВП — Camomilla (Camomilla)

(Дело T-98/13)

(2013/C 141/35)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Неапол, Италия) (представители: G. Florida и R. Florida, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camomilla SpA (Buccinasco, Italia)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 ноември 2012 г. по дело R 1615/2011-1 поради наличие на предпоставките на основанието за абсолютна недействителност по член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, въз основа на недобросъвестност на притежателя на марката на Общността при подаване на заявката за марка, както и на основанието за относителна недействителност по член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността,

- при условията на евентуалност, и само в случай, че Общият съд счете за недопустими документите, представени в приложение към жалбата пред апелативния състав и приема тези документи за съществени с оглед на уважаването на жалбата, да отмени обжалваното решение поради неспазване на състезателното начало и поради нарушение на правото на защита, и да върне делото на отдела по отмяна за решаване по същество,
- във всички случаи, да покани Службата да предприеме необходимите действия, за да се съобрази с Решението на Общия съд,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски по настоящото производство и притежателя за производството пред отдела по отмяна и апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка със словен елемент „Самомилла“ за стоки от класове 16, 18 и 24 — марка на Общността № 269 241.

Притежател на марката на Общността: Самомилла SpA.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: национална фигуративна марка със словен елемент „САМОМИЛЛА“ за стоки от клас 25.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква б) и на член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — СМТ/СХВП — Самомилла (Самомилла)/СХВП

(Дело T-99/13)

(2013/С 141/36)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: СМТ Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Неапол, Италия) (представители: G. Florida и R. Florida, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Самомилла SpA (Buccinasco, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 ноември 2012 г. по дело R 1617/2011-1 поради наличие на предпоставките на основанието за абсолютна недействителност по член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, въз основа на недобросъвестност на притежателя на марката на Общността при подаване на заявката за марка, както и на основанието за относителна недействителност по член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността,
- при условията на евентуалност, и само в случай, че Общият съд счете за недопустими документите, представени в приложение към жалбата пред апелативния състав и приема тези документи за съществени с оглед на уважаването на жалбата, да отмени обжалваното решение поради неспазване на състезателното начало и поради нарушение на правото на защита, и да върне делото на отдела по отмяна за решаване по същество,
- във всички случаи, да покани Службата да предприеме необходимите действия, за да се съобрази с Решението на Общия съд,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски по настоящото производство и притежателя за производството пред отдела по отмяна и апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка със словен елемент „Самомилла“ за стоки от класове 3, 9, 14, 16, 21, 24 и 28 — марка на Общността № 3 185 196.

Притежател на марката на Общността: Самомилла SpA.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: национална фигуративна марка със словен елемент „САМОМИЛЛА“ за стоки от клас 25.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква б) и на член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — СМТ/СХВП — Camomilla (CAMOMILLA)

(Дело T-100/13)

(2013/C 141/37)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: СМТ Compagnia manifatture tessili Srl (СМТ Srl) (Неапол, Италия) (представители: G. Floridia и R. Floridia, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camomilla SpA (Buccinasco, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 ноември 2012 г. по дело R 1616/2011-1 поради наличие на предпоставките на основанието за абсолютна недействителност по член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, въз основа на недобросъвестност на притежателя на марката на Общността при подаване на заявката за марка, както и на основанието за относителна недействителност по член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността,

— при условията на евентуалност, и само в случай, че Общият съд счете за недопустими документите, представени в приложение към жалбата пред апелативния състав и приема тези документи за съществени с оглед на уважаването на жалбата, да отмени обжалваното решение поради неспазване на състезателното начало и поради нарушение на правото на защита, и да върне делото на отдела по отмяна за решаване по същество,

— във всички случаи, да покани Службата да предприеме необходимите действия, за да се съобрази с Решението на Общия съд,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски по настоящото производство и притежателя за производството пред отдела по отмяна и апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словна марка „CAMOMILLA“ за стоки от класове 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30 и 33 — марка на Общността № 7 077 555.

Притежател на марката на Общността: Camomilla SpA.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: национална фигуративна марка със словен елемент „CAMOMILLA“ за стоки от клас 25.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква б) и на член 53, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Иск, предявен на 20 февруари 2013 г. — Synergy Hellas/Комисия

(Дело T-106/13)

(2013/C 141/38)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Атина, Гърция) (представители: M. Angelopoulos и K. Damis, δικηγόροι)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да установи, че извършеното от страна на Комисията изключване на дружеството от участие в програмата „ARTreat“ представлява нарушение на договорните задължения на последната в светлината на принципите на пропорционалност и на оправданите правни очаквания и да осъди Комисията да заплати на ищеца сумата 343 828,88 EUR на основание дължимите от нея плащания в изпълнение на договора с наименование „ARTreat“, както и лихвите от деня на предявяване на настоящия иск,

— да осъди Европейската комисия да заплати на ищеца сумата 89 933,16 EUR като обезщетение за имуществените вреди и увреждането на професионалната му репутация, претърпени от ищеца поради злоупотребата с власт и поради нарушаване на професионалната тайна, както и компенсаторни лихви, считано от 14 юни 2012 г. до постановяването на решението по настоящото дело и мораторни лихви от постановяването на решението по настоящия спор до пълното изпълнение, и

— да осъди Комисията да заплати направените от ищеца съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата искова молба ищецът кумулира два иска.

1. На първо място, иск на основание отговорност на Комисията по договор № FP7 224297 за изпълнение на договор с наименование „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)“ по смисъла на член 272 ДФЕС. Ищецът по-специално поддържа, че макар той да бил изпълнил изцяло и правилно собствените си договорни задължения, Комисията неправомерно и в нарушение на посочения договор и на принципите на оправданите правни очаквания и на пропорционалност е спряла плащанията в негова полза.
2. На второ място, иск на основание извъндоговорна отговорност на Комисията по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС. По-специално ищецът твърди, че със своето неправомерно поведение Комисията е увредила професионалната репутация на ищеца.

Жалба, подадена на 20 февруари 2013 г. — Whirlpool Europe/Комисия

(Дело T-118/13)

(2013/C 141/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Whirlpool Europe BV (Бреда, Нидерландия)
(представители: F. Wijckmans и H. Burez)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Комисията от 25 юли 2012 г. относно държавната помощ, която Франция предоставя на дружеството FagorBrandt [преписка SA.23839, Решение № C44/2007],

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на Решение на Комисията от 25 юли 2012 г. относно държавната помощ, която Франция предоставя на дружеството FagorBrandt [преписка SA.23839, Решение № C44/2007].

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че решението е в нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение. Жалбоподателят твърди, че постановителната част на решението е неправилна от правна страна, тъй като едно или повече от (кумулятивните) условия, въведени с посочените по-горе Насоки, не е изпълнено или, при всички положения, че Комисията не е представила изискваните по закон доказателства, че всяко едно от тези условия е изпълнено. Доводите в подкрепа на това основание се отнасят до неизпълнението на 1) задължението за преценка на едно или няколко от условията съгласно посочените Насоки към момента на постановяване на решението; 2) условието „един път — последен път“; 3) условието помощта за реструктуриране да не се използва за изкуствено поддържане на живота на предприятията; 4) условията за преценка на наличието на предишна незаконосъобразно предоставена помощ; 5) условието получателят на помощта да е предприятие в затруднение; 6) условието получателят на помощта да не е новосъздадено предприятие; 7) условието планът за реструктуриране да възстановява дългосрочната жизнеспособност на получателя; 8) условието за налагане на компенсаторни мерки, за да се избегне ненужното нарушаване на конкуренцията в резултат от помощта за реструктуриране; и 9) условието за ограничаване на помощта до минимум и за действителен (несвързан с помощта) принос на бизнес групата.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че с решението се нарушават няколко аспекта на задължението за излагане на мотиви, наложено с член 296 ДФЕС. По-специално жалбоподателят посочва, че решението е недостатъчно мотивирано във връзка с 1) условието за налагане на компенсаторни мерки, за да се избегне ненужното нарушаване на конкуренцията в резултат от помощта за реструктуриране и 2) задължението за възстановяване на предишната незаконосъобразно предоставена помощ.

Жалба, подадена на 4 март 2013 г. — Alpiq RomIndustries и Alpiq RomEnergie/Комисия

(Дело T-129/13)

(2013/C 141/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Alpiq RomIndustries Srl (Букурещ, Румъния) и Alpiq RomEnergie Srl (Букурещ) (представители: Rechtsanwälte H. Wollmann и F. Urlesberger)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат:

- на основание член 264 ДФЕС да се отмени Решение С(2012) 2542 окончателен на Европейската комисия от 25 април 2012 г. (SA.33451, 2012/С, ex 2012/NN) в частта, в която се отнася до жалбоподателите,
- на основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

По същество жалбоподателите твърдят, че Комисията не е била компетентна да издаде обжалваното решение. Според тях твърдените помощи не попадат в приложното поле *ratione temporis* на членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС. Съгласно приложение V към Акта за присъединяване на Румъния Комисията била компетентна да упражнява контрол върху мерките за помощи, въведени преди датата на присъединяването на Румъния, само ако тези мерки продължават да се прилагат и след датата на присъединяването. В това отношение жалбоподателите наред с останалото твърдят, че задълженията на Hidroelectrica спрямо лицата, за които се твърди, че са се облагодетелствали от мерките, са били така ясно установени в сключените още преди присъединяването договори за доставка на електроенергия, че е било невъзможно обемът на задълженията на Hidroelectrica да бъде впоследствие разширен, за да се въведат нови мерки в тяхна полза.

Жалба, подадена на 1 март 2013 г. — Lardini/СХВП (изображение на цвете)

(Дело Т-131/13)

(2013/С 141/41)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Lardini Srl (Filottrano, Италия) (представител: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi и N. Parrotta, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 декември 2012 г. по преписка R 2578/2011-1; и
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в производството по обжалване пред апелативния състав R 2578/2011-1.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: позиционна марка, изразяваща се в цвете за стоки от клас 25.

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 2 март 2013 г. — Evonik Oil Additives/СХВП — BRB International (VISCOTECH)

(Дело Т-138/13)

(2013/С 141/42)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Evonik Oil Additives GmbH (Дармшадт, Германия) (представител: J. Albrecht, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: BRB International BV (Ittervoort, Нидерландия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 декември 2012 г. по преписка № R 907/2012-5,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: BRB International BV.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „VISCOTECH“ за стоки от класове 1 и 4.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национални и международни словни марки „VISCOPLEX“ за стоки от класове 1 и 4.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 15 март 2013 г. — Zanjani/Съвет

(Дело T-155/13)

(2013/C 141/43)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Babak Zanjani (Дубай, Обединени арабски емирства) (представители: L. Defalque и C. Malherbe, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени параграф I.I.1 (под заглавието „Лице“) от приложението към Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 71),
- да отмени параграф I.I.1 (под заглавието „Лице“) от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 55),
- да установи, че Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран са неприложими, доколкото предвиждат, че член 19, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413/ОВППС от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39) следва да бъде приложен по отношение на жалбоподателя, и да обяви, че уредените в посочения член ограничителни мерки не се отнасят до жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че Съветът е приел спорните ограничителни мерки по член 19, параграф 1, букви б) и в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета без каквото и да било правно основание.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил задължението си за мотивиране. Изложените от него в обжалваните актове мотиви били неясни и общи и не посочвали конкретни и основаващи се на факти съображения защо при упражняването на широкото си право на преценка Съветът е приел, че на жалбоподателя трябва да бъдат наложени спорните ограничителни мерки.

3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил правото на защита, правото на справедлив процес и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателя. На последния не били известни и не му били съобщени каквито и да било доказателства, обосноваващи налагането на неблагоприятните за него мерки. Съветът нито му дал достъп до преписката по случая, нито му предоставил поисканите от него документи (в това число и точна и отнасяща се конкретно до него информация, обосноваваща спорните ограничителни мерки), нито изложил евентуални доказателства срещу него. На жалбоподателя била отказана възможността да бъде изслушан от Съвета, както той изрично поискал. Това нарушение на правото на защита на жалбоподателя — и по-специално липсата на информация за доказателства срещу него — водило до нарушение на правото му на ефективна съдебна защита.

4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че Съветът допуснал явна грешка в преценката като приел ограничителните мерки срещу жалбоподателя. Изложените от Съвета мотиви срещу жалбоподателя не били уместни. Освен това Съветът не предоставил нито доказателства, нито информация в подкрепа на мотивите, изложени с оглед обосноваване на спорните ограничителни мерки, които се основавали само на твърдения.

5. Петото основание е изведено от твърдението, че спорните ограничителни мерки били опорочени от незаконосъобразност поради допуснатата от Съвета преди приемането им грешка в преценката. В действителност Съветът не разгледал обстоятелствата по случая, а само следвал препоръките на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и приел направените от държави членки предложения.

Жалба, подадена на 14 март 2013 г. — First Islamic Investment Bank/Съвет

(Дело T-161/13)

(2013/C 141/44)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Малайзия) (представители: B. Mettetal и C. Wucher-North, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени параграф I.I.10 от приложението към Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 71),

- да отмени параграф I.1.10 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 55), доколкото засяга жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати наред с направените от него съдебни разноски и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че жалбоподателят не съдействал на посочените образувания за нарушаването на разпоредбите на ЕС, свързани с Иран, и не подпомагал финансово иранското правителство. Той не служил и като посредник за прехвърлянето на средства, свързани с ирански петрол. Следователно материалните критерии за включването му в спорните приложения към Решение 2012/829/ОВППС на Съвета от 21 декември 2012 година и към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година не били изпълнени и/или Съветът допуснал явна грешка в преценката. Освен това Съветът не извършил надлежна проверка.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът нарушил процесуалното задължение за излагане на мотиви в приложенията към Решение 2012/829/ОВППС и към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1264/2012 на Съвета, както и за спазване на правото на защита и правото на ефективна съдебна защита.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че включването на жалбоподателя нарушавало принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 21 март 2013 г. — Novomatic/СХВП — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Дело Т-172/13)

(2013/С 141/45)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Novomatic AG (Гумполдскирхен, Австрия) (представители: W. Mosing, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Simba Toys GmbH & Co. KG (Фюрт-Щаделн, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 януари 2013 г. по преписка № 157/2012-4 и да отхвърли възражението в неговата цялост поради липса на сходство между стоките и/или знаците, както и да допусне заявката за марка на Общността „AFRICAN SIMBA“, ЗМО 7534175, съгласно текста на заявката,

- да осъди СХВП и — в случай на писмено встъпване — подалия възражението да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя в производството пред СХВП и в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „AFRICAN SIMBA“ за стоки и услуги от класове 9, 28 и 41 — заявка за марка на Общността № 7 534 175.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Simba Toys GmbH & Co. KG.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална фигуративна марка, която съдържа словния елемент „Simba“, както и международна регистрация на словната марка „SIMBA“ за стоки от клас 28.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението частично.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 42, параграф 2 и параграф 3 от Регламент № 207/2009 във връзка с правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 и на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 март 2013 г. — Selo Medical/СХВП

(Дело Т-173/13)

(2013/С 141/46)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Selo Medical GmbH (Унтернберг, Австрия) (представител: T. Schneider, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
biosyn Arzneimittel GmbH (Фелбах, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 21 януари 2013 г. по преписка № R 2601/2011-4 и да отхвърли възражението срещу заявлението за марка на Общността в неговата цялост,

— да осъди СХВП, съответно встъпилата страна, да заплатят съдебните разноски съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SELOGYN“ за стоки от клас 5 — заявка за марка на Общността № 9 049 016.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: biosyn Arzneimittel GmbH.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „SELESYN“ за стоки и услуги от класове 5, 29 и 44.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 18 март 2013 г. — Freistaat Sachsen/Комисия

(Дело T-215/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/47)

Език на производството: немски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Определение на Общия съд от 18 март 2013 г. — Mitteldeutsche Flughafen и Flughafen Dresden/Комисия

(Дело T-217/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/48)

Език на производството: немски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Определение на Общия съд от 12 март 2013 г. — Lafarge/Комисия

(Дело T-49/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/49)

Език на производството: френски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 109, 14.4.2012 г.

Определение на Общия съд от 27 март 2013 г. — Advance Magazine Publishers/CХВП — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)

(Дело T-194/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/50)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 14.7.2012 г.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

